

Agnieszka Kruk, Maria Kulisiewicz-Kubiela

Babice Stare k/ Warszawy, woj. warszawskie

Informator Archeologiczny : badania 19, 89

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ARKADLA, gm. Nieborów
woj. skierniewickie
Stanowisko 3

Biuro Badań i Dokumentacji Zabytków
w Skierniewicach

Badania prowadził mgr Justyn Skowron. Finansował WKZ w Skierniewicach. Pierwszy sezon badań. Osada kultury przeworskiej z młodszego okresu rzymskiego.

Obszar stanowiska zajmujący ponad 2 ha rozciąga się na lekko pofalowanej wysoczyźnie nad doliną Skierniewki. Badania sondazowe objęły 80 m². Znalaziono ok. 800 ułamków naczyń ręcznie lepionych kultury przeworskiej z młodszego okresu wpływów rzymskich oraz ślady mocno zniszczonej orką warstwy kulturowej o miąższości 10-15 cm. Udało się wyróżnić dwie niewielkie jamy /35 x 40 cm/ prawdopodobnie dołki postłopowe. Całość stanowiska uległa silnej destrukcji w wyniku wybierania piasku, wyrównywania terenu i intensywnej uprawy. Zagrożenie wymaga płytkie zaleganie warstwy kulturowej. Prawdopodobnie lepiej zachowana partia osady znajduje się w obrębie młodego lasu sosnowo-mieszanego pokrywającego zachodnią część stanowiska.

Materiały znajdują się w BBDZ w Skierniewicach.

Badania powinny być kontynuowane.

HA HICE STARE k/Warszawy
woj. warszawskie

PP Pracownia Konserwacji Zabytków
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska
Oddział w Warszawie

Badaniami kierowały: mgr mgr Agnieszka Kruk i Maria Kulisiewicz-Kubiela. Finansował Konserwator Zabytków m. st. Warszawy. Drugi sezon badań. Stanowisko wielokulturowe: cmentarzysko kultury przeworskiej z okresu wpływów rzymskich, cmentarzysko kultury grobów klozowych, grób neolityczny - kultury ceramiki sznurowej oraz ślady osadnictwa kultury łużyckiej.

Kontynuowano badania ratownicze z 1984 r. Przebadano obszar o powierzchni 523 m², położony na kulminacji i północnym stoku wzniesienia. Podobnie jak w roku minionym, przebadana część była mocno zniszczona. Badaniami objęto strefy szczególnie zagrożone.

Ujawniono i wykopalorowano 108 obiektów archeologicznych: 99 kultury przeworskiej, 6 kultury grobów klozowych, 1 kultury ceramiki sznurowej oraz 2 jamy osadnicze kultury łużyckiej.

1. Cmentarzysko kultury przeworskiej - groby ciałopalne: jamowe i popielnicowe. Część z nich była zniszczona lub uszkodzona przez wkopy współczesne oraz intensywną orkę. Większość obiektów zachowała się tylko w partii przydennej. Niewielka ilość przepalonych kości, ułamki ceramiki, czasami fragmenty brązowych zapinek, okucia żelazne, drobne paciorki szklane oraz stopiony brąz i szkło znajdowały się w jamach z ziemią o barwie od jasno-szarej, przez brązową, szaro-brunatną do intensywnie czarnej. Przeważały zarzysy nieregularne, rzadziej kolisty lub owalne. W profilu rysowały się zazwyczaj nieckowato a miąższość wahała się od 10 do 35 cm. Do najciekawszych grobów kultury należy zaliczyć grób 57, jest to pochówek ciałopalny, popielnica przykryta była naczyniem szerokootworowym, obok znaleziono: rytualnie zgięty miecz obosieczny, umbo, łmacz, fragmenty okuć pochwy, sprzączkę żelazną i ostrogę. Na podstawie wstępnej analizy materiału zabytkowego odkryte obiekty kultury przeworskiej można datować na fazę B1-C1 okresu wpływów rzymskich.
2. Na cmentarzysku w jego zachodniej części stwierdzono występowanie obiektów kultury grobów klozowych. Wyposażone były w popielnicę zawierającą przepalone kości ludzkie, kloz oraz fragmenty mis. Górne partie obiektów były silnie zniszczone.
3. Ślady osadnictwa kultury łużyckiej zarejestrowane zostały w części północno-wschodniej stanowiska. Są to 2 jamy o planach owalnych i kolistym, w przekroju nieckowatych, zawierające dużą ilość ułamków ceramiki, kamieni oraz drobne kości zwierzęce.
4. Epokę neolityczną reprezentuje 1 obiekt /nr 27a/. Jest to prawdopodobnie grób kultury ceramiki sznurowej. W partii górnej częściowo zniszczony przez obiekt wczesnorzymski, natomiast od strony południowej przez wkopy współczesny. Zachowało się kilka niewielkich fragmentów kości, czasami były one widoczne w postaci białawych smuzek. W szarobrazowym wypełnisku znalezione zostały 3 pucharki ornamentowane odcisniętym sznurem, w tym 1 cały, pozostałe we fragmentach, 18 grocików sercowatych, 2 narzędzia z odłupków oraz 10 odłupków krzemiennych.

Materiały znajdują się w PAK PP PKZ O/Warszawa.

Badania będą kontynuowane.